

Sygn. akt III AUz 152/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer del. SSO Wiesława Stachowiak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **K. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 25 września 2013 r. sygn. akt VIII U 3070/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

del. SSO Wiesława Stachowiak	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
------------------------------	--------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 25 września 2013 r. przekazał sprawę wnioskodawcy K. A. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w P. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P..

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swojej decyzji procesowej podniósł, że analiza treści dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, w szczególności wniosku o przyznanie świadczenia rentowego, prowadzi do uprawnionej konstatacji, iż wnioskodawca zgłosił roszczenie o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zdaniem Sądu Okręgowego oznacza to, wbrew zaprezentowanemu stanowisku organu rentowego, że wnioskodawca nie złożył wniosku o przyznanie mu świadczenia z ogólnego stanu zdrowia, który został ostatecznie rozpoznany przez organ rentowy, a w związku z niezdolnością do pracy w wyniku wypadku przy pracy.

W ocenie Sadu Okręgowego pozwany organ rentowy do chwili wydania przedmiotowego postanowienia nie rozpoznał w sposób prawidłowy wniosku z dnia 10 kwietnia 2013 r. i nie wydał decyzji administracyjnej w tym przedmiocie, co z kolei skutkowało brakiem możliwości rozpoznania sprawy przez Sąd z uwagi niedopuszczalność drogi sądowej i na podstawie art. 464 par. 1 K.p.c. koniecznością przekazania sprawy organowi rentowemu jako wyłącznie właściwemu do rozpoznania wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zażaleniem przedmiotowe postanowienie w całości zaskarżył organ rentowy, domagając się jego uchylenia oraz kontynuowania postępowania sądowego wszczętego wniesionym w dniu 6 sierpnia 2013 r. odwołaniem od decyzji organu rentowego z dnia 4 lipca 2013 r. w przedmiocie odmowy przyznania wnioskodawcy prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia.

Sądowi Okręgowemu postawiono następujące zarzuty:

- naruszenie prawa procesowego poprzez błędne zastosowanie art. 464 par. 1 Kp.c. w zw. z art. 115 ust. 1 oraz z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i w konsekwencji przyjęcie, iż organ rentowy nie rozpoznał w prawidłowy sposób wniosku K. A. z dnia 10 kwietnia 2013 r. o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i nie wydał w tym przedmiocie decyzji administracyjnej, a to skutkuje brakiem możliwości rozpoznania niniejszej sprawy przez Sąd z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej oraz koniecznością przekazania do rozpoznania wniosku K. A. o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

zażalenie organu rentowego okazało się być pozbawionym usprawiedliwionych podstaw.

Sąd drugiej instancji w pełni bowiem podzielił argumentację prawną Sądu Okręgowego, uznając ją tym samym za własną, a która legła u podstaw przekazania sprawy organowi rentowemu do dalszego prowadzenia, celem wydania merytorycznej decyzji w przedmiocie prawa wnioskodawcy do uzyskania świadczenia rentowego w związku z wypadkiem przy pracy wnioskodawcy, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy oraz chorób zawodowych.

Już na wstępie podkreślenia bowiem wymagało, że organ rentowy w uzasadnieniu wywiedzionego zażalenia nie podważył argumentacji Sądu Okręgowego, iż ostatecznie nie rozpoznał żądania przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, poprzestając jedynie na ocenie ogólnego stanu zdrowia wnioskodawcy, w kontekście jego zdolności do wykonywania pracy zarobkowej.

Skarżący wywiódł jedynie, że złożony przez wnioskodawcę wniosek z dnia 10 kwietnia 2013 r. nie pozwalał na przyjęcie końcowej konkluzji, iż wnioskodawca w istocie złożył wniosek o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Tymczasem szczegółowa analiza treści znajdującego się w aktach rentowych wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy nie pozwala na akceptację stanowiska organu rentowego, iż wnioskodawca złożył jedynie wniosek o przyznanie mu renty z tytułu ogólnego stanu zdrowia.

Wystarczy bowiem wskazać, że złożony przez wnioskodawcę wniosek w pkt II (wniosek osoby ubezpieczonej) nie zawiera jedynie jednego przekreślonego sformułowania, a mianowicie „ wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ”.

Za zupełnie nieprzekonujące należało z kolei uznać wyjaśnienia skarżącego, iż w tym zakresie wnioski należało tłumaczyć jedynie jako zgłoszone żądanie przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy, mając na uwadze ogólny stan zdrowia wnioskodawcy.

Pod treścią złożonego wniosku widnieje jednocześnie jedynie własnoręczny podpis wnioskodawcy, co z jednej strony skutkuje koniecznością przyjęcia, że formularz został własnoręcznie wypełniony przez wnioskodawcę, a z drugiej strony wyklucza możliwość przyjęcia interpretacji narzuconej przez organ rentowy, a mianowicie, że to pracownik organu rentowego, na zasadzie dokonanych korekt (poprawek) w porozumieniu z wnioskodawcą ustalił rzeczywistą treść złożonego wniosku.

Wnioskodawca w wywiedzionym odwołaniu od decyzji organu rentowego z dnia 4 lipca 2013 r. również przywołał argumentację, z której wynika, że łączy on jego zdaniem występującą u niego niezdolność do pracy z wypadkiem przy pracy z dnia 28 listopada 2011 r.

Za nietrafną z kolei należało uznać argumentację organu rentowego, iż wnioskodawca jednocześnie ze złożonym wnioskiem nie przedłożył stosownej dokumentacji, tj. m.in. sporządzonego przez pracodawcę protokołu powypadkowego, co uniemożliwiało zakwalifikowanie przedmiotowego, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Okręgowego zaprezentowanym w zaskarżonym postanowieniu.

Wystarczy bowiem wskazać, że wspomniane braki nie stanowiły jakiegokolwiek podstawy do nadania przez organ rentowy odmiennej treści złożonemu przez wnioskodawcę wnioskowi o przyznanie prawa do renty, aniżeli wynika to z jego literalnej treści, zaś ewentualne braki w złożonej dokumentacji powinny ewentualnie skutkować wydaniem merytorycznej decyzji w przedmiocie odmowy przyznania prawa do świadczenia, mając na uwadze treść rzeczywiście zgłoszonego wniosku.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza z kolei decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ K.p.c.) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności.

Postępowanie sądowe zmierza bowiem do kontroli prawidłowości lub zasadności konkretnej, zaskarżonej decyzji (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 22 lutego 2012 r., sygn. II UK 275/11- niepublik.).

Postępowanie sądowe nie ma zatem na celu uzupełnienia braków przeprowadzonego przez organ postępowania wyjaśniającego, w szczególności zaś nie może zostać skutecznie wdrożone, jeśli wydana przez organ rentowy decyzja administracyjna w przedmiocie prawa do renty, nie koresponduje z zakresem złożonego wniosku o przyznanie świadczenia rentowego.

Zażalenie organu rentowego jako niezasadne podlegało zatem oddaleniu na podstawie art. 385 K.p.c. w zw. z art. 397 part. 2 K.p.c.

del. SSO Wiesława Stachowiak SSA Marta Sawińska SSA Iwona Niewiadowska- Patzer